

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ

Οι Σέρβοι καὶ οἱ Βουλγάροι μπορεῖ νὰ τὸ ματώσουν,
μπορεῖ σ' αὐτὸ τὸν πόλεμο νὰ μπῆ τὸ Μαυροβούνι,
ἀκόμη καὶ οἱ Αλβανοί μπορεῖ νὰ έπιπλωσουν,
καὶ τόλος πάντων νίκησεν νὰ μπλέξουν καὶ οἱ Ρουμανοί.
Αλλ' ὅμως καὶ εἰρωπαῖκός ἐπόλεμος ἦτο γενή
εἴδω διὸ τρέχει κίνδυνος ἡ προσφιλὴς εἰρήνη.



ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ

Τὶ βασιλῆς ἀδύτατος ὁ Μίλαν εἰρ' ἀλήθεα,
μὰ τὶ πρωτεπαλλήκαρο καὶ ὁ Σέρβος οἰκρατιώτης,
ρομιζεῖς λέοντος καρδιὰ πῶς κούβει μέσ' στὰ στήθη,
καὶ εἰν' ὀπτίλεις ζηλευτὸς ὁ χθεσινὸς ἀγρότης!
Τέτοος ὀπτίλης ποῦ πατρίς τὰ σπλαχνά τον φλογίζει
οὐρ 'Ελλην - ὅχι ἐφεδρεῖ - μὰ βασιλῆς ἀλίζει.



ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΙΣ

Ζητῶ τὸν λόγον, φιλτατον "Αστυν, διὸ νὰ εἶπω ὄλιγας λέξεις πρὸς ὑπεράσπισθν μου, pro domo mea· αἱ λατινικαι λέξεις τόσον καὶ τόσον μετὰ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ statu quo ἔγειναν πλέον τοῦ συρμοῦ.

Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον σας ἔμμετρος κατ' ἔμοις ἐπίθεσις τοῦ κ. Φασούλη δὲν γνωρίζω ἂν ἦτο πάρα πολὺ ἀβρά, ὡς καὶ σεῖς παρεπηρίσατε, ἦτο ὅμως βέβαια ὅλως διόλου ἀδικαιολόγητος. Δις ἔγραψα μέχρι τοῦδε εἰς τὸ "Αστυν, τὴν πρώτην φορὰν διὰ νὰ ἐπικινέσω τὸν φιλόπτορον ζῆλον τῶν γυναικῶν ὃσαι συνεμερίσθησαν δι' ἔργων οὐχὶ ἀνοικείων τῇ γυναικείᾳ φύσει τὴν ἐξέγερσιν τοῦ φρονήματος καὶ τὸν γενικὸν ἐνθουσιασμόν, καὶ κατόπιν διὰ νὰ ζωγραφήσω, ἀνεπιτυχῶς ἵσως, τὴν κατήφειαν δι' ἡς πληροὶ τὴν εἰκογνειακὴν ἔστικαν ἡ μελαγχολεκὴ ὥρα τοῦ ἔτους συνδυαζόμενη ἐξαιρετικῶς μετὰ τῶν παρουσῶν κρισίμων ἔθνικῶν περιστάσεων. Ποῦ στηριζόμενος λοιπὸν ὁ κ. Φασούλης ἤθελησε νὰ μὲ παραστῆσῃ ὡς ἄλλην Ιωάνναν δ' Ἀρκ σείουσαν τὴν σημαίαν τῆς ἐξεγέρσεως καὶ σφετεριζόμενην τὰ δικαιώματα τοῦ κ. Γενναδίου καὶ τοῦ κ. Δούνη; Λυποῦμαι πολὺ διότι τὸ συγνόν ἐμβαγλάρωμα τὸ ὅποιον ὑφίσταται ἡ ράχις του παρὰ τοῦ Ηερικλέτου ἐξησθένει τὴν μνήμην καὶ τὴν κρίσιν τοῦ ἀξιοτίμου κ. Φασούλη.

Ἐγὼ τὴν βελόνην μου μὲ τὴν ὅποιαν ὡς καλὴν 'Ελληνὶς ράπτω σκελέας καὶ ὑποκάμισα διὰ τοὺς γυμνοὺς στρατιώτας, χωρὶς νὰ τὸ διατυμπανίζω διὰ τῶν ἐφημερίδων, ποτὲ δὲν θα τὴν μεταχειρίσθω διὰ νὰ κεντήσω τὴν φιλοπατρίαν τῶν πολιτικῶν τῆς 'Ελλάδος. Τὸ δέρμα τῶν εἶναι πολὺ σκληρὸν καὶ δὲν θὰ αἰσθανθῇ τὸν νυγμὸν τῆς βελόνης μου. Ἐγὼ είμαι εἰρηνική, κ. Φασούλη, τόσον εἰρηνική ὡστε οὔτε εἰς τὸ βουλευτήριον δὲν πηγαίνω, ἀν καὶ τὸ πρᾶγμα κατήντησε τοῦ συρμοῦ εἰς τὰς κυρίας Ροζοῦ διὰ ν' ἀκούω ἀνερυθριάστως διαλόγους οἵοις οἱ προχθές γενόμενοι μεταξὺ τοῦ κ. Χοιδῆ καὶ τοῦ κ. Ρίτσου, τόσον εἰρηνική ὡστε μετὰ λύπης οὔτε τὸ κόρτρε σας δύναμαι ν' ἀποδεχθῶ, κύριε Φασούλη, ἐπειδὴ ἔτυχε ν' ἀναγνώσω εἰς ἐν τῶν τελευταίων φύλλων τοῦ Ρωμαϊκοῦ περιγραφήν τινα τῆς κυρίας Φασούλη καὶ ἐμάντευσα

εἴς αὐτῆς τὴν ἀγρίαν ζηλοτυπίαν τῆς συζύγου σας, δὲν ἐπιθυμῶ δὲ νὰ προκαλέσω κατὰ τὰς πολεμικὰς αὐτὰς ἡμέρας καὶ ἔτερον πόλεμον φοβερώτερον μεταξὺ γυναικῶν.

n^c Ηγούσιδ

ΘΟΥΡΙΩΝ

Λοιπόν ὅτιγ "Αρτα πόλεμας ἐκ τῶν λουσωδεστέρων,
καὶ πάλιν τίκαι θαυμαστοὶ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων,
καὶ διπλας συμβαινει ὅποιες συγροῦς πόλεμον μας συντίθως,
διὸ τεῖχοις ειράγησαν καὶ Τεύρων ἐτα πλῆθος.

Ω
Λοιπότε τὰ ὅπλα λαθωμέν, ὡς γιρατες καὶ νέα,
καὶ καθ' ὅδον ἡς γιαλλωμένων ὡς μαχηταὶ γερραῖται
πῶς ὅταν ὑγρωτεῖστο καὶ ὁ πρως Ηελοπίδας,
εἰλαμπρὸς φωσφόρος ἐφεγγει τηντράταις τὰς ἐλληνιδας.

Ω
Ἐμπρόθε, ποιησά, ὅτι Γιάννενα, ὅτι Πρέβεζα, ὅτι Σούλι...
ὡς ἀρχηγόν σας πάρετε μαζὶ τὸν Αργεντιέλη,
τὸν Δούρην μόχης πυρετός ὡς πασοη τεταρταῖος,
καὶ ὁ Σητάλας ὡς τερῆ ἡ φλογερός Τεργατος.

Ω
Ἄρπαξετε ὅτι χέρια σας, ὡς Μαραθωνομάχοι,
ταυφέκι, ραμπαδόκυλο, καὶ δ, τι ἄλλο λόχη,
καὶ δρμήσετε μ' ἀρπάχοντας, μὲ τὰς ἀργράς σκελέας,
μὲ ἀντεργά, μὲ φράγκηα καὶ περικεφαλαιας.

Ω
Καὶ ἄλλονσι στίχοντα φλογερούς ἐσκόπευνα τὰ γράψω
καὶ ἐκ νέων τῶν πελεμοτῶν τὸ γρέγημα τ' ἀράγω,
πλιγ φεῦ! . . . μαρθάρω δυστυχῶν την τελεταία δρά
πῶς οὐτε μόνη μάτωσι ὅτιγ "Αρτα διὰς τώρα.

Ω
Κρίμα λοιπόν ὅτι φούρρα μας καὶ εἰς τὰ θυριά μας,
καὶ ἀφοῦ δὲν εἰτε τίποτε, ἀς κάτωμε 'σ' αὐγά μας.

Σουράς

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὸ κύριον σκμετον, ἀφ' οὐ ὠρμήθησαν οἱ Σέρβοι ἐν τῇ κατὰ τῶν Βουλγάρων ἐπίθεσι των, ἦτο τὸ παρὰ τὰ σύνορα κείμενον χωρίσν Πιρότ. Μέγας ἐπομένως δίκαιον Οὐ εἶχον οἱ Βουλγάροι ἀν ἐχαρακτήριζον τὸ κίνημα τοῦτο τῶν ἀντιπάλων των εἴς ὅλοκλήρου ληστρικὸν καὶ πειρατικόν.

† †
Ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ως εἰκάζομεν θὰ προέργεται πιθανῶς καὶ τὸ ὅτι ὁ πόλεμος θὰ εἴναι μόνον ἡπιροτικός, μὴ ἐπεκτεινόμενος καὶ κατὰ θίλασσαν.

† †
Τὸ περιεργον εἶναι ὅτι τὸν σερβοβουλγαρικὸν πόλεμον ἐκήρυξεν ὁ ἡμέτερος ἐν Σοφίᾳ διπλωματικὸς πράκτωρ κ. Κλέων Ραγκαβῆς, ὃστις κατὰ σύμπτωσιν ἔτυχεν ἐπιτετραμμένος καὶ τὴν προσωρινὴν ἀντιπροσώπευσιν τῆς Σερβίας ἐν τῇ Βουλγαρικῇ πρωτευούσῃ. Καὶ μετὰ τοῦτο τις θὰ τολμήσῃ εἰς τὸ ἔξης νὰ ισχυρισθῇ ὅτι παρῆλθε καὶ ἡ εὐκαιρία τῆς σημερι-